

Förslag till allmänna bestämmelser för automobiltrafik afgifvet den 30 maj 1902 af Kongl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.

Stockholm
1902

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

Rouvenik
Pil
(Bv)
0
1902

FÖRSLAG

TILL

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

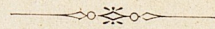
FÖR

AUTOMOBILTRAFIK

AFGIFVET DEN 30 MAJ 1902

AF

KONGL. VÄG- OCH VATTENBYGGNADSSTYRELSEN.

STOCKHOLM
K. L. BECKMANS BOKTRYCKERI
1902.

THE
MANNING
AND
MORNING
STAR
PUBLISHED
DAILY
EXCEPT ON SUNDAYS
AND HOLIDAYS
BY THE
MANNING AND MORNING STAR
PUBLISHING COMPANY
NEW YORK

Kungl. biblioteket

0 0000 000074013

TILL KONUNGEN.

Sedan Statsrådet och Chefen för Eders Kongl. Maj:ts Civildepartement, med öfverlemnande dels den 3 Oktober 1901 och dels den 9 i samma månad af en del tidningsartiklar och tryckalster, dekret, minister-

rapporter, förordningar och cirkulär med mera rörande i utlandet gällande lagstiftningar och förordningar om automobiltrafik, anbefalt Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen att till Eders Kongl. Maj:t inkomma med förslag till allmänna bestämmelser angående automobiltrafik, får Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen, till åttlydnad af den gifna befallningen och med bifogande såväl af med Statsrådets skrivelser som äfven af sedermera under hand öfversända handlingar i frågan, härmed i underdånighet öfverlemna förslag till bestämmelser för sådan trafik, innefattande de allmänna grundsatser, hvarefter ett reglemente torde böra utfärdas.

Af till Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen öfversända handlingar synes framgå, att i allmänhet betryggande bestämmelser föreskrifvits i de flesta europeiska stater beträffande automobilfordonens beskaffenhet och hvad som under trafik är att iakttaga.

Deremot saknas i allmänhet med undantag för ett fåtal stater föreskrifter om förarens kompetens och pröfning samt tillräckligt effektiva straffbestämmelser för öfverträdelser af allmänna föreskrifter, och då bristen härpå flerstädes utomlands, exempelvis i England, på senaste tid och med det tilltagande bruket af automobiler gjort sig alltmer märkbar samt föranledt förslag till skärpta bestämmelser i dessa afseenden, anser Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen det vara önskligt att i vårt land redan från början sådana föreskrifter måtte uppställas och tillämpas, som, på samma gång de medgäfve allmänna vägars och gators användande för automobiltrafik, der sådan är möjlig och nödig, äfven skyddade öfriga vägfarande mot öfverdådig och äfventyrlig framfart och tillvaratoge allmänhetens berättigade fordringar på ordnad och trygg samfärdsel på de allmänna vägarne.

Sådana bestämmelser äro nemligen i vårt land mera nödvändiga än annorstädes, emedan automobiltrafikens införande på de allmänna vägarne i Sverige i allmänhet möter större svårigheter och medför större fara och hinder för landsvägstrafiken än i de flesta andra civiliserade länder, icke blott i följd af det hårda klimatet, som betäcker vägarne med snö och is under en stor del af året, utan isynnerhet därför att de svenska vägarne i allmänhet äro så smala, att automobiltrafik på en stor del af dem icke kan framgå utan att hindra eller störa den allmänna vägtrafiken.

De allmänna bygdevägarne af den vanligaste bredden 3.6 meter, på hvilka tvåspända vanliga åkdon endast med stor försigtighet kunna vid full dager mötas, kunna således knappast användas af automobil med vanlig vagnsbredd, derest icke den mötande vägtrafiken är beredd

att vid möte köra på sidan af vägen, och derest icke sådant öfverallt låter sig göra.

Då dylika vägar äro de allmännaste, torde endast häraf framgå att automobiltrafiken i Sverige svårigen kan vinna någon allmännare utveckling på landsbygden förr än dessa vägar utlagts till större bredd och äfven de nya till anläggning dömda vägarne komma att anläggas med större bredd än den i lag för undantagsfall medgifna minimibredden af 3.6 meter såsom nu är vanligt. Äfven de svenska landsvägarne äro vida smalare än de i utlandet vanligen förekommande och torde icke i regel kunna utan vissa olägenheter betjena en samtidig liflig trafik af automobiler och dragare.

Det synes häraf böra följa att automobiltrafik åtminstone å bygdevägarne, som utförts och underhållas af de vägbyggnadsskyldige, i främsta rummet till deras egen nödtorft, icke bör medgifvas utan att densamma önskas af ortbefolkningen eller länder denna till synnerligt och påtagligt gagn.

Deremot torde denna trafik för försvarsändamål under krigstid vara af sådan betydelse, att öfningar häri under fred böra medgifvas.

Med angifvande af denna sin uppfattning rörande automobiltrafikens betydelse och användning på landsbygdens vägar i vårt land under den närmaste framtiden, får Styrelsen härmed öfverlemnna sitt underdåniga förslag till hufvudgrunder för en lagstiftning för automobiltrafik i Sverige, en lagstiftning, som säkerligen snart kommer att kräfva tillägg och ändringar i den mån nu saknad erfarenhet om denna trafik på landets vägar hinner förvärfvas, hvilket förslag indelats för tydlighetens skull i nedanstående 6 afdelningar:

- I. Villkor och kompetens för automobiltrafiken;
- II. Förarens skyldigheter och fordonsskötsel;
- III. Tillstånd till yrkesmessig automobiltrafik;
- IV. Fordonens beskaffenhet;
- V. D:o besigtning och profning;
- VI. Öfverträdelser af allmänna bestämmelser.

Stockholm den 30 maj 1902.

Underdånigst

LARS BERG.

Fridolf Wijnblad.

Förslag

till

hufvudgrunder för ett blifvande reglemente för automobiltrafik.

I. *Vilkor och
kompetens för
automobil-
trafik.*

För rätt att framföra automobil på allmän väg erfordras särskildt tillståndsbevis. En hvar, som undfått tillstånd till att begagna sig af dylik rätt, betecknas i nedanstående förslag såsom »förare».

Ansökan härom, som inlemnas på landet till Konungens Befallningshafvande, i Stockholm till Öfverståthållarembetet och i öfriga städer till poliskammaren eller, der sådan ej finnes, till magistraten, skall innehålla uppgift om sökandens bostad och vara åtföljd af följande handlingar:

åldersbevis;

bevis, utfärdadt af antagna sakkunniga besigtningmän, utvisande att sökanden inför dem undergått prof i såväl automobilkörning som manövrering af samtliga till fordonet hörande apparater samt eger sådan kännedom om fordonets och maskineriets skötsel och handhafvande, att ansökningen om utfärdandet af tillståndsbevis att föra automobil kan meddelas;

läkareintyg att sökanden är fri från sådana organiska fel (närsynthet, döfhet och liknande), som kunna vålla olägenhet och fara vid förande af automobil; samt

sökandens fotografi.

Tillstånd att framföra automobil å allmän bygdeväg må ej meddelas utan att vederbörande väghållningsskyldige och kommuner blifvit deröfver hörda.

Tillståndsbevis att föra automobil för privat bruk meddelas endast person, som är öfver 18 år, och tillståndsbevis att föra passagerare- eller omnibusautomobil meddelas blott personer af öfver 21 års ålder.

Till gäldande af ersättning för skada och förlust samt menlig inverkan på vägar och broar, som till äfventyrs kan vållas annan genom automobiltrafik, skall, innan tillståndsbevis utlemnas, säkerhet ställas, der sådant pröfvas nödigt. Vid enskild automobiltrafik erfordras såsom nämnda säkerhet, endast vederhäftig borgen, men vid yrkesmessig automobiltrafik skall skäligt belopp af penningar eller sådana värdehandlingar, som af vederbörande myndighet gillas, nedsättas i allmänt förvar, för att af samma myndighet användas till utgifvande af ersättning, som genom domstolsbeslut kan varda föraren ålagd att utgifva för skada eller men, som af nämnda trafik förorsakats.

Om ansökningshandlingarna befinnas vara i vederbörlig ordning, utfärdas tillståndsbevis, hvarvid en särskild anteckningsbok öfverlemnas åt föraren, hvars fotografi samt namn och bostad skall deri införas tillika med uppgift om det automobilsystem, beträffande hvilket föraren pröfvats och godkänts och som tillståndsbeviset afser.

I anteckningsboken, vid hvilken skall fogas ett tryckt exemplar af de för automobiltrafik gällande föreskrifter, skall plats finnas öfrig för införande af eventuella öfverträdelser.

I tillståndsbeviset skall särskildt anmärkas, att detsamma hvarken befriar från personlig ansvarighet eller från ersättning af genom förare vållad skada och förlust utöfver den säkerhet, som härför kan vara i allmänt förvar nedsatt.

Förare skall vara skyldig att vid anfordran af myndighet eller polismän uppvisa såväl intyg om automobilens besigtning som äfven tillståndsbevis att föra automobil.

Det är förbjudet att befara trottoarer och vägar, som äro reserverade för fotgängare eller ryttare; att göra afbrott i marschordningen för militära trupper, skolafdelningar och processioner; äfvensom att hindra vagn- och persontrafik.

Förare skall sakta farten eller stanna, då vid möte eller förbifart olycka eller för den öfriga trafiken fara och störande oordningar hota att uppstå vare sig genom oro och skrämnel hos dragare, ridhästar och boskap eller af annan anledning; särskildt vid tillrop derom, eller då polisman sätter upp handen, äfvensom om djur visar tecken att skygga, skall förare genast stanna fordonet.

Hastigheten får inom städer och byar icke öfverstiga 12 kilometer i timmen.

Å trånga gator, vid gatukorsningar eller vid färd i starka krökningar eller lutningar, på smala, icke på afstånd öfverskådliga väg-

II. *Förarens
skyldigheter
och fordons
skötsel.*

sträckor äfvensom vid stark trafik och under dimma skall hastigheten minskas, så att olyckor och trafikstörningar undvikas, och får den under sådana förhållanden aldrig vara större än en fotgängares, så att fordonet kan ögonblickligt stanna på stället.

I öppen landsbygd med fri sigt öfver vägen får maximihastigheten ej öfverstiga 25 kilometer i timmen.

Ofvannämnda hastigheter modereras i öfrigt efter de lokala ortsmyndigheternas föreskrifter, och skola afvikelser från allmänna bestämmelser särskildt tillkännagifvas på tydliga och i ögonen fallande anslags-
taflor, som uppsättas invid de platser å allmän väg, der viss förändring i eljes medgifven hastighet påbjudes.

Kappkörning å allmänna vägar får ej ega rum utan af vederbörande myndigheter för hvarje gång särskildt meddeladt tillstånd.

Förare är förpligtad till noggrann uppmärksamhet och iakttagande af synnerlig försigtighet till förekommande af olyckor. Automobil får af honom aldrig lemnas, utan att anordningar dessförinnan vidtagits dels för att förekomma allt buller af motorn, och dels för att fordonet hvarken af sig sjelft eller af obehöriga må kunna sättas i rörelse.

Fordonets bromsar, styrinrättningar och utvexlingsanordningar, axlar och öfriga delar skola hållas i godt stånd, och det är förarens pligt att ständigt göra sig försäkrad härom, äfvensom att de olika delarne äro i ordning och snabbt kunna tagas i bruk.

Behållares påfyllning med gas eller eldfarliga och explosiva vätskor skall ske vid dager, med största försigtighet och på platser, som ej beröras af den allmänna trafiken.

Å automobiler för allmän persontrafik skall förare låta passagerare afstiga innan påfyllning eger rum.

Hvarje olyckshändelse skall af automobilens egare eller förare anmälas hos närmaste polismyndighet.

Vagn eller tåg af vagnar får ej utan särskildt tillstånd dragas af automobil, hvilket förbud dock ej omfattar motorcykel med en liten vagn, hvars vikt med passagerare ej öfverstiger 200 kg.

III. Tillstånd
till yrkesmessig
automobil-
trafik för
transport af
personer och
gods. VI

För utöfvande af yrkesmessig automobiltrafik för transport af personer och gods erfordras tillstånd på sätt härofvän är angifvet.

Ansökan om sådant tillstånd skall vara åtföljd af sökandens ålders- och frejdebetyg, uppgift om bostad och de gator och vägar, som skola regelbundet trafikeras, tidtabellförslag med uppgift å stationer samt uppgift om trafiken afser person- eller godstrafik eller bådadera.

Vederbörande embetsmyndighet inhemtar yttrande i frågan från de kommuner och väghållningsdistrikt, inom hvilka de till trafikering

ifrågasatta vägarna äro belägna, samt låter genom sakkunnig verkställa utredning, huruvida sådan trafik särskildt på bygdevägarna är möjlig och lämplig samt om det kan vara nödvändigt att, med hänsyn till beskaffenheten af de vägar och broar, som skola trafikeras, särskilda föreskrifter lemnas beträffande förstärkningsåtgärder, hastighet och fordonens belastning m. m.

När förhållandena sådant påfordra, kan trafiktillstånd beviljas med skyldighet för sökanden att betala kostnaderna för trafikens öfvervakande, märkens uppsättande och underhåll, för hvilket ändamål i så fall viss summa skall hos vederbörande myndighet deponeras.

Tillstånd medför skyldighet att mot aftalad ersättning bestrida den postföring, som postverket kan vilja anförtro sökanden.

Tillstånd medför ej rätt till trafikering af andra vägar än de, som i beviset angifvas.

Automobiltrafik kan på vissa linier förbjudas, om densamma enligt vederbörande myndighets åsigt visar sig medföra fara och hinder för öfriga vägfärande eller på otillfredsställande sätt handhafves eller när trafikreglementen och gällande bestämmelser samt föreskrifna försigtighetsmått icke noggrant följas.

I tillståndsbeviset skola de särskilda säkerhetsföreskrifter intagas, som erfordras utöfver gällande allmänna bestämmelser för automobiltrafik.

Den myndighet, som meddelat tillstånd till yrkesmässig automobiltrafik, är berättigad att utfärda föreskrifter, som förbjuda eller inskränka bruket af automobiler på sådana vägar och broar, som anses deraf lida skada, att för särskilda fall träffa anordningar eller lemna föreskrifter, som afvika från gällande allmänna bestämmelser, samt att när som helst, om så kan anses erforderligt, på egarens bekostnad föranstalta om undersökning af automobil.

Trafiktillstånd medför åliggande att ställa sig till efterrättelse ej mindre den taxa för befordran af personer och gods, hvilken efter af sökanden framställt förslag kan komma att af Kongl. Maj:t eller vederbörande embetsmyndighet, som dertill undfår nådigt bemyndigande, i sammanhang med tillstånd till trafik fastställas, än äfven de särskilda föreskrifter i fråga om försigtighetsmått m. m., som anses nödiga.

Automobil skall vara så inrättad, att eld- och explosionsfara på möjligast betryggande sätt är förebyggd och så, att drifkraften hvarken verkar med störande buller eller afgifvande af besvärande lukt, ej heller med utveckling af märkbar rök och ånga.

IV. Fordonens
beskaffenhet.

Hvarje automobil skall vara försedd dels med lätt och säkert verkande styrinrättning, som medgifver fordonets vändande i krökar af liten radie, dels med två skilda, effektiva bromssystem, som hastigt kunna stanna fordonet vid full fart inom en sträcka af högst 2 gånger vagnens längd, och hvaraf åtminstone det ena skall verka direkt på drifhjulen eller dermed fast förenade delar. För två- eller trehjulinga motorcyklar är ett effektivt bromssystem tillräckligt.

Anordningarna för fordonets manövrering skola verka lätt och säkert samt vara så placerade, att föraren har fri utsigt öfver vägen äfven på kort afstånd från vagnen och kan sköta bromsarna och reglera automobilens rörelser utan att flytta sig eller behöfva taga sin uppmärksamhet från vägen.

Vid mörker och dimma skall automobil framtill vara försedd med tvenne lyktor (motorcykel med minst en) med hvitt sken, som tydligt upplysa vägen på en längd af 15 meter framför fordonet, och baktill med ytterligare en för belysning af igenkänningsnumret.

Automobil skall vara försedd med tydligt igenkänningsnummer, placeradt bakom fordonet, samt dessutom med metallskylt, hvarå fabriksfirma, automobiltyp, ordningsnummer i typserien, hästkraftantal och fordonsvigt finnas angifna.

Automobil skall vara försedd med signalhorn eller elektrisk klocka. hvarmed varningssignaler gifvas vid behof.

Automobil, som olastad väger öfver 350 kg., skall kunna köras baklänges.

Fordons största höjd med last får ej öfverstiga 3 meter och dess största bredd 1.8 meter.

Hjulringen skall vara slät och plan och hafva följande bredd: minst 70 mm. om vigten af automobilen utan last är mellan $\frac{3}{4}$ och 1 ton;

minst 90 mm. om vigten med last är mellan 1 och 2 ton; samt

minst 120 mm. om vigten öfverstiger 2 ton.

Med hjulringens bredd menas dess största bredd mellan ytterkanterna.

V. Fordonens
besigtning och
profning.

Automobil, som är afsedd för trafik å allmän väg och gator, skall på egarens bekostnad besigtigas, undersökas och profköras af vederbörligen utsedde sakkunnige besigtningmän.

Om resultatet af besigtningen och undersökningen blir tillfredsställande, skall besigtningsprotokoll uppsättas, som intygar att fordonet uppfyller reglementerade föreskrifter.

Med stöd af detta protokoll erhålles hos vederbörande myndighet

tillstånd till fordonets användning, och inregistreras det under visst igenkänningsnummer i det register, som skall föras öfver de automobilfordon, som berättigas till användning för trafik å allmän väg (gator).

Kopia af besigtningssprotokollet öfverlemnas till fordonets egare.

Hvarje automobil skall underkastas besigtning och undersökning, då den undergått afsevärd förändring eller reparation och i alla händelser när tre år förflutit efter senast verkställda besigtning.

Kostnaden för fordons besigtning och profning gäldas af dess egare och utgår enligt af vederbörande myndighet fastställd taxa.

Öfverträdelse bestraffas, såvida icke derom i allmän strafflag redan finnas stadganden, med böter från 5 till 100 kronor.

Upprepande af öfverträdelse straffas med böter från 20 till 300 kronor.

Anteckning om bestraffade öfverträdelse skall införas i den anteckningsbok, som skall åtfölja förarens tillståndsbevis.

Vederbörande myndighet kan återtaga lemnadt tillstånd till automobiltrafik eller förarens tillståndsbevis, om inom ett år tre eller flere öfverträdelse egt rum med påföljd af böter, som sammanlagdt öfverstiga 300 kronor.

Oberoende af de allmänna bestämmelserna, äro automobilsegare eller förare underkastade tillämpliga föreskrifter i gällande lagbestämmelser och af lokala embetsmyndigheter utfärdade reglementen och föreskrifter angående fordons- och velocipedtrafik.

Automobiler, afsedda till användning i militär tjänst, underkastas alla för automobiltrafik meddelade föreskrifter med undantag af bestämmelserna om profning och omprofning, hvilka åtgärder åligga de militära myndigheterna att ombesörja.

VI. Öfverträdelse af allmänna bestämmelser.

bilskatt till fordons- och intresternas 10/100 delar, viss
igenkänningsskatt, som skall föras öfver de automobils-
fordon som berättas till användning för trafik å allmän väg (gator).
Skattens belopp är bestämt enligt följande: för fordons- och
fordonsskatt skall underrättas berättning och undersökning
för den nödvändiga utredning och reparation och i alla hän-
seenden när det rör sig om bilens eller dess verkande berättning.
Skattens belopp för fordons- berättning och utredning, såväl
egen och utredning till vederbörligt nödvändigt fastställande

vr öfver-
skattning
skattens
skattens

Öfverräddelse berättas, såväl järn- och järn i allmän strållig redan
från stadens med böter från 5 till 100 kronor.
Upprepande af öfverräddelse berättas med böter från 20 till 300

Anteckning om berättande öfverräddelse skall införas i den an-
teckningsbok, som skall förtas i bilens tillståndsbok.
Vederbörligt nödvändigt kan åläggas tillstånd till anto-
bilskatt efter förtas tillståndsbok, om inom ett år eller flere öfver-
räddelse öfver från 100 kronor till 300 kronor som sannsynligt öfverräddelse
300 kronor.

Öfverräddelse af de allmänna bestämmelserna för automobilsfordon eller
fordon underkastade tillämpning föreskrifter i gällande lagbestämmelser
och allmänna bestämmelser utgörande reglementen och föreskrifter
avseende fordons- och vederbörligt

Automobilskatt städdas till användning i militär tjänst underkastas
alla för automobilsbilskatt skattebetalare föreskrifter med undantag af bestäm-
melser om utredning och utredning, hvilka städdas till militär
tjänstgöring till ombedda.

Öfverräddelse berättas, såväl järn- och järn i allmän strållig redan
från stadens med böter från 5 till 100 kronor.

Upprepande af öfverräddelse berättas med böter från 20 till 300
kronor.
Anteckning om berättande öfverräddelse skall införas i den an-
teckningsbok, som skall förtas i bilens tillståndsbok.
Vederbörligt nödvändigt kan åläggas tillstånd till anto-
bilskatt efter förtas tillståndsbok, om inom ett år eller flere öfver-
räddelse öfver från 100 kronor till 300 kronor som sannsynligt öfverräddelse
300 kronor.

www.books2ebooks.eu